Dziennik Urzędowy L 279 I
Unii Europejskiej

Wydanie polskie **Legislacja**

Rocznik 62

31 października 2019

Spis treści

I *Akty ustawodawcze*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1795 z dnia 24 października 2019 r. zmieniające rozporządzenia (UE) 2019/501 i (UE) 2019/502 w odniesieniu do okresów ich stosowania** ([1]) 1

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1796 z dnia 24 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1309/2013 w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020)** 4

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1797 z dnia 24 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/2403 w odniesieniu do upoważnień dla unijnych statków rybackich do połowów na wodach Zjednoczonego Królestwa oraz w odniesieniu do operacji połowowych prowadzonych przez statki rybackie Zjednoczonego Królestwa na wodach Unii** 7

Sprostowania

★ **Sprostowanie do decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1798 z dnia 14 października 2019 r. w sprawie powołania Europejskiego Prokuratora Generalnego w Prokuraturze Europejskiej** (Dz.U. L 274 z 28.10.2019) 11

([1]) Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/1795

z dnia 24 października 2019 r.

zmieniające rozporządzenia (UE) 2019/501 i (UE) 2019/502 w odniesieniu do okresów ich stosowania

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1 i art. 100 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwane dalej „Zjednoczonym Królestwem") notyfikowało swój zamiar wystąpienia z Unii na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, dwa lata po notyfikacji, chyba że Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem podejmie jednomyślnie decyzję o przedłużeniu tego okresu.

(2) Aby przygotować się na możliwość wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii z dniem 30 marca 2019 r. bez zawarcia umowy, w dniu 25 marca 2019 r. przyjęto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/501 ([3]) w celu zapewnienia podstawowych połączeń w zakresie transportu drogowego towarów i przewozu osób pomiędzy Unią a Zjednoczonym Królestwem oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/502 ([4]) w celu zapewnienia podstawowych połączeń lotniczych między Unią a Zjednoczonym Królestwem.

(3) Po wyrażeniu zgody na pierwsze przedłużenie w dniu 22 marca 2019 r. Rada Europejska przyjęła w dniu 11 kwiet nia 2019 r. decyzję (UE) 2019/584 ([5]), w której, na kolejny wniosek Zjednoczonego Królestwa, wyraziła zgodę na przedłużenie okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TFUE do dnia 31 października 2019 r. Jeżeli umowa o wystąpieniu zawarta ze Zjednoczonym Królestwem nie wejdzie w życie do dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa, lub jeżeli Rada Europejska, w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem, nie podejmie po raz trzeci jednomyślnie decyzji o przedłużeniu okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE, okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE zakończy się w dniu 31 października 2019 r.

([1]) Opinia z dnia 25 września 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([2]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 24 października 2019 r.
([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/501 z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad zapewniających podstawowe połączenia w zakresie transportu drogowego towarów i przewozu osób w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii (Dz.U. L 85I z 27.3.2019, s. 39).
([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/502 z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad zapewniających podstawowe połączenia lotnicze w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii (Dz.U. L 85I z 27.3.2019, s. 49).
([5]) Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/584 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 11 kwietnia 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 101 z 11.4.2019, s. 1).

(4) Rozporządzenie (UE) 2019/501 przestanie mieć zastosowanie dnia 31 grudnia 2019 r., a rozporządzenie (UE) 2019/502 – dnia 30 marca 2020 r. Aby uwzględnić skutki wynikające z przedłużenia o siedem miesięcy okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE, należy przedłużyć okres stosowania tych rozporządzeń, uwzględniając podstawowe zasady, na których opierają się środki awaryjne, oraz początkowo zamierzone okresy ich stosowania.

(5) Biorąc pod uwagę przedłużenie o siedem miesięcy okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE, okres stosowania rozporządzenia (UE) 2019/501 należy przedłużyć o siedem miesięcy do dnia 31 lipca 2020 r. w celu zachowania okresu stosowania przez dziewięć miesięcy od wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, zgodnie z początkowym zamiarem, oraz w celu zapewnienia, aby – w odniesieniu do okresu jego stosowania – osiągnięty został cel tego rozporządzenia polegający na tymczasowym utrzymaniu połączeń drogowych po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii.

(6) Konieczne jest zapewnienie możliwości zabierania i dowożenia pasażerów w przygranicznym regionie Irlandii w ramach świadczenia międzynarodowych usług regularnych oraz szczególnych usług regularnych przewozu osób między Irlandią a Irlandią Północną przez taki sam okres sześciu miesięcy, zgodnie z początkowym zamiarem. W związku z tym odniesienie do daty zakończenia, o której mowa w art. 2 pkt 3 lit. d) rozporządzenia (UE) 2019/501, powinno zostać zastąpione odniesieniem do okresu sześciu miesięcy od dnia rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia.

(7) W celu zapewnienia ciągłości zabierania i dowożenia pasażerów w przygranicznym regionie Irlandii w ramach świadczenia międzynarodowych usług regularnych oraz szczególnych usług regularnych przewozu osób między Irlandią a Irlandią Północną, ważność zezwoleń dla przewoźników ze Zjednoczonego Królestwa świadczących usługi przewozu autokarowego i autobusowego, o których mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/501, należy również dostosować do nowej daty, z którą rozporządzenie to przestanie mieć zastosowanie.

(8) Należy dostosować okres wykonywania przez Komisję przekazanych uprawnień, o których mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/501, do nowej daty, z którą rozporządzenie to przestanie mieć zastosowanie.

(9) Z uwagi na przedłużenie o siedem miesięcy okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE oraz w braku ewentualnych dostosowań, rozporządzenie (UE) 2019/502, jeżeli przestałoby mieć zastosowanie w dniu 30 marca 2020 r., miałoby zastosowanie przez połowę początkowo zamierzonego okresu. Znacznie ograniczyłoby to okres, w którym przewoźnicy ze Zjednoczonego Królestwa mogliby wykonywać loty do Unii. W związku z tym, aby odzwierciedlić początkowo zamierzony okres stosowania, okres stosowania rozporządzenia (UE) 2019/502 powinien zostać przedłużony o siedem miesięcy. W celu zachowania spójności z ostatnim dniem sezonu letniego IATA 2020 rozporządzenie (UE) 2019/502 powinno przestać mieć zastosowanie najpóźniej w dniu 24 października 2020 r.

(10) Z uwagi na pilną potrzebę spowodowaną wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii uznano za właściwe przewidzieć wyjątek od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

(11) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i powinno być stosowane od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa. Niniejszego rozporządzenia nie powinno się jednak stosować, jeżeli do tego dnia wejdzie w życie umowa o wystąpieniu zawarta ze Zjednoczonym Królestwem zgodnie z art. 50 ust. 2 TUE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany rozporządzenia (UE) 2019/501

W rozporządzeniu (UE) 2019/501 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 pkt 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) zabieranie i dowożenie pasażerów w przygranicznym regionie Irlandii w ramach świadczenia międzynarodowych usług regularnych oraz szczególnych usług regularnych między Irlandią i Irlandią Północną, przez okres sześciu miesięcy od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, jak określono w art. 12 akapit drugi;";

2) art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zezwolenia, które pozostają ważne na mocy ust. 2 niniejszego artykułu, mogą nadal być wykorzystywane do celów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli zostały przedłużone na takich samych warunkach lub zmienione pod względem przystanków, wysokości opłat lub rozkładu oraz podlegają zasadom i procedurom określonym w art. 6–11 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009, na okres ważności, który nie wykracza poza dzień 31 lipca 2020 r.";

3) art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2, powierza się Komisji do dnia 31 lipca 2020 r.";

4) art. 12 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie przestaje mieć zastosowanie w dniu 31 lipca 2020 r.".

Artykuł 2

Zmiana rozporządzenia (UE) 2019/502

Art. 16 ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w dniu 24 października 2020 r.".

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa na podstawie art. 50 ust. 3 TUE.

Niniejszego rozporządzenie nie stosuje się jednak, jeżeli do dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa, wejdzie w życie umowa o wystąpieniu zawarta ze Zjednoczonym Królestwem zgodnie z art. 50 ust. 2 TUE.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 24 października 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*
D.M. SASSOLI	T. TUPPURAINEN

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/1796

z dnia 24 października 2019 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1309/2013 w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1927/2006 ([3]) ustanowiono Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) na czas obowiązywania wieloletnich ram finansowych od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. Fundusz ten ustanowiono, aby umożliwić Unii okazanie solidarności pracownikom zwolnionym w wyniku poważnych zmian strukturalnych w kierunkach światowego handlu spowodowanych globalizacją.

(2) W 2009 r. rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 ([4]) rozszerzono, w ramach Europejskiego planu naprawy gospodarczej, zakres EFG na pracowników zwolnionych z pracy bezpośrednio w wyniku światowego kryzysu finansowego i gospodarczego.

(3) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 ([5]) ustanowiono EFG na czas obowiązywania wieloletnich ram finansowych od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. Rozporządzeniem tym rozszerzono również zakres EFG, tak aby obejmował on nie tylko zwolnienia wynikające ze spowodowanych globalizacją poważnych zmian strukturalnych w kierunkach światowego handlu i zwolnienia wywołane poważnymi zakłóceniami gospodarczymi w wyniku dalszego trwania światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, o czym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 546/2009, ale również zwolnienia wynikające z nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego. Ponadto rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ([6]) zmieniono rozporządzenie (UE) nr 1309/2013 w celu wprowadzenia między innymi przepisów umożliwiających wyjątkowo finansowanie z EFG wniosków zbiorowych dotyczących małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) położonych w jednym regionie i działających w różnych sektorach gospodarki określonych w klasyfikacji NACE Rev. 2, w przypadku gdy wnioskujące państwo członkowskie wykaże, że MŚP są głównym lub jedynym rodzajem działalności w tym regionie.

([1]) Opinia z dnia 25 września 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([2]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 24 października 2019 r.
([3]) Rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1).
([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26).
([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855).
([6]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

(4) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwane dalej „Zjednoczonym Królestwem") złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, dwa lata po notyfikacji, o ile Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem nie podejmie jednomyślnie decyzji o przedłużeniu tego okresu.

(5) Po wyrażeniu zgody na pierwsze przedłużenie w dniu 22 marca 2019 r. Rada Europejska w dniu 11 kwietnia 2019 r., , przyjęła decyzję (UE) 2019/584 ([7]) , w której, na kolejny wniosek Zjednoczonego Królestwa, wyraziła zgodę na przedłużenie okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE do dnia 31 października 2019 r. O ile umowa o wystąpieniu zawarta ze Zjednoczonym Królestwem nie wejdzie w życie przed dniem następującym po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa lub Rada Europejska, w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem, nie podejmie jednomyślnie decyzji o przedłużeniu okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE po raz trzeci, okres przewidziany w art. 50 ust.3 TUE upłynie w dniu 31 października 2019 r.

(6) Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii bez umowy o wystąpieniu prawdopodobnie wywrze istotny negatywny wpływ na niektóre gałęzie przemysłu i usługi, prowadząc do zwolnień osób pracujących w tych sektorach. Niniejsze rozporządzenie powinno zmienić rozporządzenie (UE) nr 1309/2013, tak aby stanowiło ono, że takie zwolnienia wchodzą w zakres EFG. Zapewniłoby to skuteczną reakcję EFG przez objęcie pomocą pracowników zwolnionych w obszarach, sektorach, na terytoriach lub na rynkach pracy, które doświadczają poważnych zakłóceń gospodarczych z powodu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii bez umowy o wystąpieniu.

(7) Z uwagi na pilną potrzebę spowodowaną wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii, uznano za właściwe przewidzenie wyjątku od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

(8) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i powinno się stosować od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa. Nie należy go jednak stosować, jeżeli do tego dnia wejdzie w życie umowa o wystąpieniu zawarta ze Zjednoczonym Królestwem zgodnie z art. 50 ust. 2 TUE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 1309/2013

Art. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 otrzymuje brzmienie:

„a) pracowników zwolnionych i osób, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek w wyniku poważnych zmian strukturalnych wpływających na kierunki światowego handlu, spowodowanych globalizacją, przejawiających się w szczególności znacznym wzrostem przywozu do Unii, poważną zmianą tendencji w unijnym handlu towarami lub usługami, gwałtownym spadkiem udziału Unii w rynku danego sektora, delokalizacją działalności do państw trzecich, lub w wyniku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii bez umowy o wystąpieniu, o ile zwolnienia te mają znaczący niekorzystny wpływ na lokalną, regionalną i krajową gospodarkę;".

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa na podstawie art. 50 ust. 3 TUE.

([7]) Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/584 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 11 kwietnia 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 101 z 11.4.2019, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie nie ma jednak zastosowania, jeżeli do dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa, wejdzie w życie umowa o wystąpieniu zawarta ze Zjednoczonym Królestwem zgodnie z art. 50 ust. 2 TUE.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 24 października 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
D.M. SASSOLI	*T. TUPPURAINEN*
Przewodniczący	Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/1797

z dnia 24 października 2019 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/2403 w odniesieniu do upoważnień dla unijnych statków rybackich do połowów na wodach Zjednoczonego Królestwa oraz w odniesieniu do operacji połowowych prowadzonych przez statki rybackie Zjednoczonego Królestwa na wodach Unii

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo notyfikowało swój zamiar wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, dwa lata po notyfikacji, chyba że Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem podejmie jednomyślnie decyzję o przedłużeniu tego okresu.

(2) Na wniosek Zjednoczonego Królestwa Rada Europejska udzieliła pierwszego przedłużenia w dniu 22 marca 2019 r. ([3]) W dniu 11 kwietnia 2019 r., na wniosek Zjednoczonego Królestwa, Rada Europejska wyraziła zgodę ([4]) na kolejne przedłużenie okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE do dnia 31 października 2019 r. Jeżeli umowa o wystąpieniu zawarta ze Zjednoczonym Królestwem nie wejdzie w życie do dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa, lub jeżeli Rada Europejska, w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem, nie podejmie po raz trzeci jednomyślnie decyzji o przedłużeniu okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE, okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE zakończy się w dniu 31 października 2019 r., a Zjednoczone Królestwo wystąpi z Unii bez zawarcia umowy i z dniem 1 listopada 2019 r. stanie się państwem trzecim.

(3) Umowa o wystąpieniu opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 25 kwietnia 2019 r. ([5]) (zwana dalej „umową o wystąpieniu") zawiera postanowienia dotyczące stosowania przepisów prawa Unii do Zjednoczonego Królestwa po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa. Jeżeli umowa o wystąpieniu wejdzie w życie, wspólna polityka rybołówstwa (WPRyb) będzie miała zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa w okresie przejściowym zgodnie z umową o wystąpieniu i przestanie obowiązywać z końcem tego okresu.

(4) Zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. ([6]) oraz Porozumieniem Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi z dnia 4 sierpnia 1995 r. ([7]), strony są zobowiązane zapewnić, poprzez odpowiednie środki ochrony i zarządzania, utrzymanie żywych zasobów morskich na poziomach, na których nie są one zagrożone nadmierną eksploatacją.

([1]) Opinia z dnia 25 września 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym)
([2]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 24 października 2019 r.
([3]) Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/476 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 80 I z 22.3.2019, s. 1).
([4]) Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/584 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 11 kwietnia 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 101 z 11.4.2019, s. 1).
([5]) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. C 144 I z 25.4.2019, s. 1).
([6]) Konwencja Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienie z dnia 28 lipca 1994 r. w sprawie implementacji jej części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3).
([7]) Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 16.

(5) W związku z tym należy zapewnić, aby łączne uprawnienia do połowów dostępne dla Unii i Zjednoczonego Królestwa zapewniały zrównoważone zarządzanie odnośnymi stadami.

(6) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 ([8]) ustanowiono przepisy dotyczące wydawania upoważnień dla statków rybackich do połowów na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji państwa trzeciego oraz dla statków rybackich państw trzecich prowadzących operacje połowowe na wodach Unii i zarządzania tymi upoważnieniami.

(7) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/498 ([9]) zmieniło rozporządzenie (UE) 2017/1403 w odniesieniu do upoważnień dla unijnych statków rybackich do połowów na wodach Zjednoczonego Królestwa oraz w odniesieniu do operacji połowowych prowadzonych przez statki rybackie Zjednoczonego Królestwa na wodach Unii. Zmiana ta pozwoliłaby na zapewnienie dalszego dostępu do zasobów połowowych przez statki Unii i Zjednoczonego Królestwa na wodach drugiej strony. Ustanowiono również elastyczny system, który umożliwiłby Unii wymianę kwot ze Zjednoczonym Królestwem po zaprzestaniu stosowania Traktatów do Zjednoczonego Królestwa. Okres stosowania tych przepisów należy przedłużyć, aby umożliwić wydawanie upoważnień do połowów dotyczących działalności połowowej na wodach każdej ze stron w przypadku braku umowy w sprawie połowów zawartej ze Zjednoczonym Królestwem jako państwem trzecim, pod warunkiem że zarządzanie odnośnymi stadami pozostanie zrównoważone i zgodne z warunkami określonymi w przepisach WPRyb oraz w rozporządzeniach Rady ustalających uprawnienia do połowów.

(8) Uprawnienia do połowów na 2019 r., a w odniesieniu do stad ryb głębinowych na lata 2019 i 2020, zostały ustalone ([10]), gdy Zjednoczone Królestwo nadal było państwem członkowskim. Ustalenia te oraz określone w nich uprawnienia do połowów stanowią podstawę zrównoważonego charakteru tej działalności połowowej. Istotne jest, aby zapewnić zrównoważony charakter wszystkich innych uprawnień do połowów na 2020 r.

(9) Jeżeli umowa o wystąpieniu nie zostanie ratyfikowana do dnia 31 października 2019 r. i Zjednoczone Królestwo wystąpi z Unii w dniu 1 listopada 2019 r., Unia i Zjednoczone Królestwo mogą nie mieć możliwości przyjęcia wspólnych ustaleń w sprawie uprawnień do połowów w odniesieniu do odnośnych stad na 2020 r. w odpowiednim czasie przed posiedzeniem Rady Ministrów ds. Rybołówstwa w grudniu 2019 r., które ma na celu ustalenie uprawnień do połowów na kolejny rok. Brak wspólnych ustaleń nie uniemożliwia jednak Unii i Zjednoczonemu Królestwu udzielenia drugiej stronie dostępu do swoich wód. W takim przypadku byłyby one w stanie wydawać upoważnienia do połowów dla statków rybackich drugiej strony, pod warunkiem że obie spełnią warunki zrównoważonego zarządzania odnośnymi stadami.

(10) W związku z tym, w świetle przepisów i warunków określonych w rozporządzeniu (UE) 2017/2403 oraz jako warunek wstępny wydawania upoważnień do połowów, Unia będzie musiała ocenić, czy połączony wpływ działań połowowych ustanowionych w ramach środków zarządzania przyjętych przez Unię i Zjednoczone Królestwo na 2020 r. jest zgodny z zasadami zrównoważonego zarządzania odnośnymi stadami.

(11) Spójność łącznych uprawnień do połowów Unii i Zjednoczonego Królestwa ze zrównoważonym zarządzaniem odnośnymi stadami należy ocenić w świetle najlepszych dostępnych opinii naukowych dotyczących odnośnych stad, odpowiednich przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ([11]), a także kryteriów i parametrów określonych w odnośnych obowiązujących planach zarządzania oraz w odpowiednich rozporządzeniach Rady określających uprawnienia do połowów na 2020 r.

([8]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

([9]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/498 z dnia 25 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/2403 w odniesieniu do upoważnień dla unijnych statków rybackich do połowów na wodach Zjednoczonego Królestwa oraz w odniesieniu do operacji połowowych prowadzonych przez statki rybackie Zjednoczonego Królestwa na wodach Unii (Dz.U. L 85 I z 27.3.2019, s. 25).

([10]) Rozporządzenie Rady (UE) 2019/124 z dnia 30 stycznia 2019 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2019 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 29 z 31.1.2019, s. 1) i rozporządzenie Rady (UE) 2018/2025 z dnia 17 grudnia 2018 r. ustanawiające na lata 2019 i 2020 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębokowodnych (Dz.U. L 325 z 20.12.2018, s. 7).

([11]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

(12) Jeżeli zapewnienie spójności będzie możliwe, należy w 2020 r. utrzymać możliwość uzgodnień dotyczących dalszego wzajemnego dostępu statków rybackich Unii i Zjednoczonego Królestwa do wód drugiej strony, biorąc pod uwagę znaczenie rybołówstwa dla gospodarczych podstaw egzystencji wielu społeczności nadbrzeżnych.

(13) W związku z tym stosowanie wszystkich środków dotyczących operacji połowowych, przewidzianych w środkach awaryjnych przyjętych na mocy rozporządzenia (UE) 2019/498, należy przedłużyć na rok 2020, a rozporządzenie (UE) 2017/2403 należy odpowiednio zmienić.

(14) Zakres terytorialny niniejszego rozporządzenia i wszelkie odniesienia do Zjednoczonego Królestwa w tym rozporządzeniu nie obejmują Gibraltaru.

(15) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i być stosowane od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa, chyba że umowa o wystąpieniu zawarta ze Zjednoczonym Królestwem wejdzie w życie do tego dnia. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane do dnia 31 grudnia 2020 r.

(16) Z uwagi na pilną potrzebę spowodowaną wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii uznano za właściwe przewidzieć wyjątek od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

(17) Aby umożliwić podmiotom zarówno z Unii, jak i Zjednoczonego Królestwa dalsze prowadzenie połowów zgodnie z przyznanymi im odpowiednimi uprawnieniami do połowów, upoważnienia do działalności połowowej na wodach Unii powinny być wydawane wyłącznie statkom rybackim Zjednoczonego Królestwa, o ile Komisja uzna, że Zjednoczone Królestwo przyznaje prawa dostępu unijnym statkom rybackim do prowadzenia operacji połowowych na wodach Zjednoczonego Królestwa na zasadzie wzajemności,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2017/2403 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18a datę „31 grudnia 2019 r." zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.";

2) w art. 38a datę „31 grudnia 2019 r." zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.";

3) art. 38b otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 38b*

Operacje połowowe prowadzone przez statki rybackie Zjednoczonego Królestwa

Statki rybackie Zjednoczonego Królestwa mogą prowadzić operacje połowowe na wodach Unii zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniach Rady ustalających uprawnienia do połowów na lata 2019 i 2020, pod warunkiem że uprawnienia do połowów ustalone łącznie zarówno przez Unię, jak i Zjednoczone Królestwo są zgodne z zasadami zrównoważonego zarządzania odnośnymi stadami zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013.";

4) art. 38c ust. 2 lit. f) otrzymuje następujące brzmienie:

„f) w stosownych przypadkach uprawnienia do połowów są dostępne dla Zjednoczonego Królestwa zgodnie z art. 38b.".

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z art. 50 ust. 3 TUE, do dnia 31 grudnia 2020 r.

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się jednak, jeżeli umowa o wystąpieniu zawarta ze Zjednoczonym Królestwem zgodnie z art. 50 ust. 2 TUE wejdzie w życie do dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 24 października 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
D. M. SASSOLI	T. TUPPURAINEN
Przewodniczący	Przewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1798 z dnia 14 października 2019 r. w sprawie powołania Europejskiego Prokuratora Generalnego w Prokuraturze Europejskiej

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 274 z dnia 28 października 2019 r.)

Okładka, spis treści oraz strona 1, tytuł:

zamiast:	„Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1798 z dnia 14 października 2019 r. w sprawie powołania Europejskiego Prokuratora Generalnego w Prokuraturze Europejskiej”,
powinno być:	„Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1798 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie powołania Europejskiego Prokuratora Generalnego w Prokuraturze Europejskiej”.

Strona 2:

zamiast:	„Sporządzono w Luksemburgu dnia 14 października 2019 r.”,
powinno być:	„Sporządzono w Strasburgu dnia 23 października 2019 r.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL